

[Per Hækkerup.]

Men hvis ministeren — undtagelsesvis — skulle være i stand til at overvinde modstanden indenfor sit eget parti og det andet regeringsparti på dette område, tror jeg, at andre medlemmer af tinget ville hilse med glæde, om forslaget blev genfremsat.

Jeg tror, jeg har lov til at sige, at forslagsstillerne — hvad jeg nævnte indledningsvis — har medtaget stort og småt i deres forslag og dermed sidestillet problemer af virkelig vidtrækkende betydning med problemer, som er af i hvert fald andenrangs betydning og omfang. Man kan sige, at det kunne være rimeligt at forsøge i et sådan forslag til beslutning at stille vigtige problemer, store vigtige problemspørgsmål sammen med detailagtige problemer, hvis det var således, at man derved dækkede hele det felt, det her drejer sig om. Men det har man ikke gjort. I det hastværk, man har haft med at få fremsat dette forslag til beslutning, har man ikke haft tid til at tage alle de forslag med, som ungdomskommissionen har udarbejdet, og som jeg savner i denne meget summariske opremsning af ungdomskommissionens forslag — og det drejer sig ikke blot om forslag af mindre væsentlig karakter, men også om forslag af meget væsentlig karakter.

I betragtning af den særlige interesse, de højtærede forslagsstilleres parti iøvrigt nærer for militærspørgsmålet, undrer det mig, at man slet ikke har fået tid til at læse ungdomskommissionens betænkning om de værnepligtiges forhold — der stilles ikke mindre end godt 100 konkrete forslag; det ville i hvert fald have pyntet på forslaget til beslutning, hvis det havde været lidt mere omfangsrigt.

Videre vil jeg gerne nævne, at man ikke har medtaget det meget vigtige forslag til erhvervsvejledning, som er tiltrådt af ungdomskommissionen og som, såvidt jeg er orienteret, forsøgsvis har været prøvet forskellige steder i landet. I den anledning vil jeg gerne spørge den højtærede arbejds- og socialminister, om jeg har forstået det rigtigt, når jeg har fået den opfattelse, at der faktisk ligger et færdigudarbejdet forslag i ministeriet — jeg kan betro ministeren, at vi er mange, der ville være vældigt interesserede, hvis ministeren kunne klare en fremsættelse af forslaget.

Må jeg endvidere nævne, at man har glemt den betænkning om beskyttelsesforanstaltninger for ungdommen, som kommissionen udarbejdede, anden halvdel, der omhandler helbreds kontrol for alle unge under 21 år — et forslag, som ungdomskommissio-

nens medlemmer selv tillægger overordentlig stor forebyggende værdi for den danske ungdom og den danske befolkning som helhed.

Et andet væsentligt punkt er vort forslag om at gennemføre dagskole for den ufaglærte ungdom. Man taler godt nok i punkt 1 om den faglærte ungdoms problemer, men man har i punkt 2, hvor man beskæftiger sig med den ufaglærte ungdom, overhovedet ikke taget denne ungdomsgruppes problemer i betragtning. Jeg tror, de ærede forslagsstillerne ved nærmere eftertanke vil være klar over, at denne ungdoms problemer er nok så vigtige som den faglærte ungdoms.

Det gælder også særlige erhvervsgrupper af unge; der findes intet om landbrugets ungdom, som står overfor ganske særlige problemer — problemer, hvis behandling fra ungdomskommissionens side, som det vil være bekendt, har givet anledning til en ret omfattende offentlig debat. Der er ikke et ord om, at det kunne være påkrævet at revidere medhjælperloven, som jo er urimeligt forældet på adskillige områder. Man har glemt et sådant område som den tilflyttede ungdoms særlige problemer; da den ærede ordfører for forslagsstillerne her gentagne gange omtalte Københavns forhold, havde det været rimeligt, om han havde husket på, at der særligt for København foreligger et problem med den tilflyttede ungdom, der meget ofte desværre går til bunds i storbyen. Også vedrørende dette problem foreligger der et udarbejdet forslag, der, såvidt mig bekendt, har været til forhandling mellem Københavns kommune og regeringen. Jeg er ikke helt klar over, hvilket ministerium det var — jeg tror, det var indenrigsministeriet —, men jeg ville i hvert fald være vældigt interesseret i at få et svar fra den højtærede minister på spørgsmålet om, hvordan det egentlig ligger med dette forslag om oprettelse af et vejledningskontor for ungdommen i København, et kontor, hvortil den tilflyttede ungdom kunne henvende sig og på forskellige områder bliver hjulpet i den første svære tid, de er i byen. Dette forslag har, såvidt jeg er orienteret, vandret frem og tilbage mellem kommunen og ministeriet, og forhandlingerne er, såvidt jeg ved, foreløbig strandede på en fordeling af de omkostninger, der dog ikke kan siges at være så overordentlig store i forhold til det meget vigtige område, det drejer sig om.

Nu er jeg klar over, at et forslag til beslutning ikke er et lovforslag og naturligvis heller ikke skal være udformet i den